

Üstad Hazretlerinin nefesine dönük "Ey mağrur nefsim!" ve benzeri ağır ifadeleri kullanmasının hikmeti nedir?

Üstadımız, yazdığı hakikatleri evvela ve bizzat kendi nefesine hitaben yazdığını ifade etmektedir. On Altıncı Mektup'ta geçen şu ifadelere bakalım:

"Yazdığım hakaik-i imaniyeyi doğrudan doğruya nefsimle hitap etmişim. Herkesi davet etmiyorum. Belki ruhları muhtaç ve kalbleri yaralı olanlar, o edviye-i Kur'âniyeyi arayıp buluyorlar."(1)

Ayrıca Risale-i Nur Külliyyatı'nın birinci kitabı olan Sözlere adlı risalenin en başında da aşağıdaki ifadeleri kullanır. Bu ifadeler Nur Külliyyatı'nın yazılış felsefesini ortaya koymaktadır.

"Ey kardeş! Benden birkaç nasihat istedin. Sen bir asker olduğun için, askerlik temsilâtıyla, sekiz hikâyeciklerle bir kaç hakikati nefsimle beraber dinle. Çünkü ben nefsimi herkesten ziyade nasihate muhtaç görüyorum. Vaktiyle sekiz âyetten istifade ettiğim Sekiz Sözü biraz uzunca nefsimle demiştim. Şimdi kısaca ve avam lisanıyla nefsimle diyeceğim. Kim isterse beraber dinlesin."(2)

Yukarıdaki cümlelerde geçen;"nefsimle beraber dinle, nefsimi herkesten ziyade muhtaç görüyorum, nefsimle demiştim, nefsimle diyeceğim" ifadeleri hem risalelerden istifade etmenin yollarını gösterirken, diğer yandan da risalelerin yazılış felsefesini de ortaya koymaktadır.

Keza, Kastamonu Lahikası'nda, Risalelerin müessir olmasının nedeni olarak da, bu eserlerin evvela müellifin nefesine hitap etmesi gösterilmektedir. Şöyle ki:

"Hem Risaletü'n-Nur, en evvel tercümanının nefsinin iknaa çalışır, sonra başkalarına bakar. Elbette nefs-i emmaresini tam ikna eden ve vesvesesini tamamen izale eden bir ders, gayet kuvvetli ve hâlistir ki, bu zamanda cemaat şekline girmiş dehşetli bir şahs-ı mânevî-i dalâlet karşısında tek başıyla galibâne mukabele eder."(3)

Dipnotlar:

(1) bk. [Mektubat, On Altıncı Mektup](#)

(2) bk. [Sözler, Birinci Söz'den önce](#)

(3) bk. [Kastamonu Lahikası, \(5. Mektup\)](#)